

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine :

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	" 5.—
Tri mesece	" 2.50
En mesec	" 1.—

Oglasi :

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	" 0.75 za vrsto
Mali oglasi	" 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo : Via Carducci št. 10, II. nad.

Prosta luka in njene pritikline.

Beseda »svoboda«, »prostost« vpliva na človeka s čarobno močjo in najlažje ga je zapeljati v politiki, kedar znaš zakriti svoje misli pod plaščem svobode ali kakem podobnem abstraktnem pojmu, ki nosi znak neomejene moči.

Tako se danes godi vsem onim, ki vidijo pri čitanju poročila, da bode proglašena Reka kot »prosta« luka, edino le besedo »prostost«, ki se sveti kakor zlato, pozabljajo pa raziskovati politične cilje, ki jih zasledujejo prijatelji »svobodne luke«. Zadostuje jim okrassek prostosti, ki zveni tako lepo poleg besede luka.

Mi smo že ponovno povdarjali, da nismo prijatelji darovane svobode. Svobodo umejemo mi popolnoma drugače, kakor jo umevajo kapitalistične velesile, ki stremè za tem, da bi spravile vse ozemlje bivših centralnih držav v svojo gospodarsko odvisnost. Njim pomeni svoboda možnost neomejenega trgovanja in obilnih dobičkov, nam pa gre za to, kako se ohranimo na življenju.

Očividno preseda tudi Jugoslaviji anglo-amerikanska vsiljivost, ki je s tako spretnostjo vporabila jugoslovanski-italijanski spor za Reko, da jej bode odslej mogoče poljubno »regulirati« jugoslovansko politiko, ki dere proti nevarnosti, da postane čisto navadna anglosaksonska kolonija.

Sumljiva je velikanska prijaznost Amerikancev in Angležev napram Jugoslaviji, kajti mahinacije zapadnih kapitalistov so bile poslednji čas že tako nesramne, da so izzvale naravnost odpor v krogih najzvestejših Jugoslovancev.

Tako piša »Slovenski Narod« z dne 23. maja v svojem uvodnem članku : »Povedati moramo gospodom v Parizu, da naj sklepajo, kar hočejo, da pa naš kmet in meščan ne bosta polnila zapadno evropskih blagajn, ampak da mislimo, da je prišel čas, da se brigamo za sebe z isto hladnokrvnostjo, kakor nas uče vzgledi, ki jih vidimo na pariški konferenci.«

Med te zglede neomejene sebičnosti spada nedvojbeno tudi proglasitev Reke v prosto luko. Kaj imajo od tega Jugoslovani, da je Reka prosta luka? Prav ničesar, ker nimajo takorekoč nikake trgovske mornarice in so na-

vezani potemtakem popolnoma na milost zaveznikov. Svoboda reške luke je sijajna pridobitev zapadnega kapitalizma in pomeni trajno odtujitev dveh sosednih narodov, vse drugo pa kakor svobodo odločitve.

Najlepši pa je še nadaljni Wilsonov predlog, naj se okoliš mesta Reka vpoštevši ozemlje, po kojem teče železnica iz Reke do Šempetra, podvrže upravi »Zveze narodov« po vzgledne sarskega režima in da naj se po 15tih letih odloči prebivalstvo glede svoje pripadnosti.

Odkrito moramo priznati, da ne umejemo take rešitve. Ubogo prebivalstvo, ki ima nesrečo stanovati v okolišju kapitalističnega središča, se smatra tako nekako kakor pritiklina kapitala, ali v podobi govorjeno, kakor gumbi na sukni. To je popolnoma importirana politika, za katero ne bode nikdar dostopno naše ljudstvo.

Vrednost prebivalstva okolu Reke je potemtakem odvisna od vrednosti reške luke. Ako se bi Amerikancem kupčija slučajno ne izplačala, jih ščiti provizoriji, ki se hoče vpeljati za označeno ozemlje, prebivalstvu pa ne ostane drugega kakor udati se usodi, ki jo bode narekovali kupčijski interesi kapitalističnih podjetij.

Pri tem razmotrivanju mora postati vsakemu jasno, da morajo take edino na materijelnih interesih sloneče odločitve še bolj razpaliti nasprotja med narodi in da se gotovi gospodje v Parizu popolnoma zgubili spoštovanje pred človekom, ako ga ocenjujejo edino iz stališča »kšefta«.

Po našem mnenju ne obstoja tehten vzrok, ki bi samogel opravičiti tako ureditev.

Saj je jasno, da se hoče neutralizirati ali pomednaroditi le ono ozemlje, ki je važno za razvoj reškega pristanišča in trgovskega prometa med Reko in ozadjem.

Baš koder teče železnica iz Reke mimo Šempetra v Ljubljano je treba zabraniti drugim, ki ne spadajo v anglosaksonsko veleakoijsko družbo, pot in nadzorstvo. Kdo bode tak, da bi smel mešati tem trgovcem račune? To je pač njih svoboda in prebivalstvo bode tudi svobodno, kajti Anglo-amerikanci so praktični ljudje in se brigajo le za svoje kupčije, domače navade in jezik pa navidezno spoštujejo, ker jim to njih politika velevala. »Dovoljevalo, se bode vse možne pravice, a prebivalec, ki bo še stanoval v teh

krajih bo smel biti svoboden, le v kolikor se to strinja s kupčijskimi interesi novih gospodarjev. Nikar pa naj kdo misli, da je to dobra rešitev za prebivalstvo, ki je izročeno skozi nepregledno dobo tujemu vplivu. To je rešitev, ki jo umevajo ameriški trgovci, a naše ljudstvo, ki je baš v tem pogledu še več nego je potreba idealno in mističnega čustvovanja, kakor so Slovani sploh, ne bode nikdar odkritosrčno do vzeto za take »empirične« rešitve, ki so pristne anglo-amerikanske iznajdbe.

Položaj v Rusiji.

Zadnji čas se obilo piše o Rusiji. Nekoji jo že vidijo z nova vstajati, drugi pa prerokujejo, da je prišla sedaj za Rusijo zadnja ura. Kdo ima prav, je danes jako težavno reči.

Kdor namreč meni, da je admiral Kolčak predstavitelj ruske ideje, ima prav, ako govori o zopetnem vstajenju Rusije, kdor pa meni, da je smatrati edino bolševiško vladu kot zadnji ostanek velikoruske ideje, ima zopet prav, ako prerokuje Rusiji pogin, ker jo resno ogrožajo od vseh strani sovražniki.

Značilno je, da spadajo med današnje sovražnike Rusije nekdanji ruski podložniki. Tako pritiskajo proti Petrogradu Finci in »ruski prostovoljci«, dalje Estonci, Litvanci in Poljaki. Od Sibirije sem prodira admiral Kolčak, od Črnega morja gor pa Denikin. K tem je nadalje prištevati anglo-amerikanske in francoske čete v Murmaniji ter anglo-francosko brodovje v baltškem morju, ki podpira operacije Fincev, Estoncev, Litvancev in Poljakov.

Očividno se gre za obstoj ruske bolševiške države. Mirovna konferenca se do danes ni še mogla odločiti, kako stališče naj zavzame napram Rusiji. Samo ob sebi pa je umevno, da vojaške operacije na Ruskem ne visè v zraku in da imajo potrebne opore izven Ruske. Pri iskanju pospeševalcev ruskega razkroja zadenemo seveda takoj na Anglijo, koji je strašno ležeče na tem, da bi spravile vse iz stare Rusije nastale države in državice pod svoje okrilje. Kakor kažejo Francozi napram Avstriji neumljivo rahločutnost, tako se potè tudi Angleži, da bi si zagotovili svoj vpliv na Ruskem in prehiteli Nemce, ki so že pred vojno igrali važno gospodarsko vlogo v Rusiji.

V svoji naglici, da bi jim ne spodletela ruska špekulacija, so pozabili Angleži popolnoma svoje »demokratske« nazore in kar očitno priporočajo priznanje; Kolčakovske vlade, da si je ista razvpita kot močno reakcionarna, kar bi potrjevalo dejstvo, da ima svojega vnanjega zastopnika v osebi Sazanoffa, ki je bil odkrit pristaš ruskega carizma.

Malo priporočljiv se zdi Kolčak tudi iz razloga, ker so se vse socijalistične stranke, in med temi tudi Kerenski sam, združile v boj proti njemu, ker se bojè povratka starih časov.

Zato se pa, tudi držè Amerikanci v ruskem vprašanju še precej rezervirano, da si je pričakovati, da se skoro

udajo angleškemu pritisku in povabijo Kolčakovo vlado na konferenco.

Ako se bi to zgodilo, potem bi bile Kolčakovske operacije dosti večjega pomena, kakor ga so sedaj, ker bi vtaknili v iste svoj perst tudi Japonci in pomagali uničiti bolševiško vlado.

Kak je sedaj položaj na ruskih bojiščih je težko reči, ker so si vesti večkrat v protislovju. Dejstvo je, da Kolčak tu pa tam napreduje, da si je še jako oddaljen od svojih strateških ciljev, in da proti bolševikom nevarnost radi naraščajočih sovražnih sil, ki nastopajo proti njemu.

V kratkem času se pokaže, ali bode Rusija igrala še kako vlogo v Evropi ali pa prav nobene več.

Protesti novih držav proti mirovni pogodbi z Avstrijo.

V Parizu se razpravlja poslednje dni z vso živahnostjo vprašanje ureditve novih držav, ki so nastale iz razpadle Avstrije. Teh konferenc se vdeležujejo tudi zastopniki malih narodov, ki so neposredni zainteresirani pri razdelitvi avstrijske dedščine. Udeleženih je nič manj nego 16 narodov, ki so napovedali vojno Avstriji.

Hudo nasprotje se je pojavilo v četrtek, ko je otvoril proteste Bratianu, poverjenik rumunske vlade. Predbacival je med drugim mirovni konferenci velikansko naglico pri rešitvi vprašanj, ki zadevajo manjše šile. Razun Rumuncev so protestirali tudi Čehoslovaki, Poljaki in Serbi proti pogodbi, ki določa, da se morajo podvreči vsi mali narodi ali države pokroviteljstvu zveze narodov. Zastopniki omenjenih narodov so izvajali iz tega, da se jih namerava oropati državne neodvisnosti, da si so se prostovoljno izjavile, da so pripravljene dati vsa jamstva, ki so potrebna, da se ohranijo vse pravice drugorodnim narodnostim, ki bi prišle v območje novih držav. Zastopniki malih narodov so oporekali načrtu, da bi izvrševala »zveza narodov« nadzorstvo nad novimi državami iz razloga, ker bi se tako ustvarilo dvoje vrst držav, kojih jedna vrsta bi bila popolnoma podrejena močnejši skupini.

Kljubu temu se zastopnikom malih narodov ni posrečilo prodreti s svojimi protesti. Baš Wilson in Clemenceau sta vstrajala v bistvu na zavzetem stališču. Francozom po večini ni povšeč ta načrt, ker so nameravali skleniti vojaške pogodbe z državami, ki so nastale iz stare Avstrije. Po Wilsonovem načrtu se bi morala namreč vojaška obramba močno znižati. Čehoslovaška armada ne bi smela presegati števila 50.000 tisoč, ravno toliko vojaštva bi imela Rumunija, 40.000 bi jih smela imeti Jugoslavija in 100.000 Poljska. Ta načrt, ki ga je izdelala četvorica, je tudi obveljal.

Konečno je prišlo v razpravo finančno vprašanje. Četvorica je določila način in visokost prispevanja v pokritje troškov, ki so narastli zaveznikom za njihovo osvobodjenje.

Zastopniki malih držav so tudi v tem pogledu izrazili svoje pomisleke in konecno se je na predlog francoskega finančnega ministra sklenilo, da se za sedaj ne predloži avstrijski delegaciji klavzule tičooe se vojnih odškodnin.

Drugi del nemških predlogov.

Drugi del nemške spomenice glede protipredlogov ponavlja in pojasnjuje to, kar se je vže reklo v prvem delu. Glede razoroženja izjavlja Nemčija, da je pripravljena razdejati vse svoje trdnjave na zahodu in določiti gotovo ozemlje, v kojem ne bo držala nikakega vojaštva. Podrobnosti naj se bi določilo z ustmenim razpravljanjem. Glede sarske kotline se sklicuje Nemčija na svoj vže stavljeni predlog. Označa se kot neprejemljiv predlog entente glede predaje tozadevnih rudnikov. Glede Alzacije se zahteva, da se v slučaju priklonitve k Franciji potom glasovanja, zagotovè pravice vsem prebivalcem in da sprejme Alzacija na se primeren del nemškega državnega dolga, ki je bil storjen v njenem interesu.

Glasovanje oziroma plebiscit se bi imel vršiti v obliki vprašanja, ali se hočejo prebivalci Alzacije-Lorene pridružiti Franciji, ali kot prosta država Nemčiji, ali pa želè biti popolnoma neodvisni.

Nemška Avstrija mora zadobiti možnost, da se odloči prosto in brez nikakega pritiska za priklonitev k Nemčiji. Nemci zavračajo odstop Gorenje Šlezke Poljski, ker je prebivalstvo po veliki večini nemško. Razun tega zahtevajo gospodarski interes. Nemčije, da se jej pusti Gorenjo Šlezko, kajti drugače ne bi mogla izpolniti pogojev, ki so jej naloženi po mirovni pogodbi. Privoljuje v odstop poljskega dela Poznanjske in ravno tak v odstop onih delov vz-

Razgled po svetu

Jadransko vprašanje.

O jadranskem vprašanju se zopet in zopet piše in govori. Časniki so polni dozdevnih dogovorov, da si ne more pri pazljivem čitanju nobenemu niti, da ni padla še nikako odločitev, ampak, da se trudi mirovna konferenca, da bi zblížala obstoječa nasprotja. Do te ure imamo pred seboj le načrte, a nikake rešitve.

Agencija Stefani izdaja dne 1. junija sledeče poročilo:

Sodbe, ki so jih izrazili nekateri časopisi z ozirom na predlog, da bi se rešilo jadransko vprašanje potom poravnave, ki je bila pred kratkem predložena naši delegaciji, razkazujejo dve pomanjkljivosti, ki jih delajo očitno krive. Prvi vzrok napaknosti sodeb je ta, da se zamenjava predloge za sporazum z definitivnimi rešitvami, dočim obstoja med enim in drugim bistvena razlika, kakor dokazujejo pogajanja, ki so še vedno v teku. Druga pomanjkljivost sodeb pa obstoja v tem, da se kritizira in obsoja, ne da se bi poznalo meje in kakovosti ponujenih rešitev. Tako se posnema iz nekkih takih kritik, da se zahteva od Italije odpoved ali neutralizacija vzhodne Istrije, dočim vsebuje ponudba priznanje italijanske suverenitete na omenjenem obrežju.

„Liberte“ trdi, da sporazum glede jadranskega vprašanja ni še dosežen. Po mnenju tega časopisa se doseže sporazum do večera 1. junija.

Francoski glasovi.

„Daily Mail“ piše, da se je sestala vsa ameriška delegacija, ki posreduje med obema strankama, da priobči Pašiču in Trumbiču, načelnikoma jugoslovanske delegacije, nameravani načrt za rešitev reškega vprašanja. Po tem načrtu bi — kakor pravi „Daily Mail“ — pripadlo neodvisni reški državi veliko več ozemlja, kakor je doslej določeno. To ozemlje bi segalo na vzhodu do Bakra, na zapadu do nove italijanske meje, ki gre čez Učko, na severu do šentpeterske postaje na železniški progi Reka-Ljubljana, a na jugu bi spadal v to državo tudi otok Krk. Jugoslovani so se pokazali nezadovoljni s tem načrtom, ker bi po njem bilo vključeno v novo državo še več Jugoslovanov in ker bi Italiji pripadli najvažnejši dalmatinski otoki, vsled česar bi bil omejen svoboden dohod do morja.

Italijanski glasovi.

Čuje se, da so se pričela pogajanja o Tardieujevem predlogu za reško državo in sicer potom razgovorov med Orlandoni in Wilsonom ter Wilsonom in jugoslovanskimi odposlanci. Soglasne informacije časopisja pravijo, da Wilson smatra Tardieujev predlog za podlago, na kateri bi bilo mogoče priti do sporazuma, in da se bo za rešitev v tem smislu zavzemal pri Italijanih in Jugo-

slovanih. Jugoslovani že odločno protestirajo, češ, da se je kršila dana beseda, kajti kakor se zdi, so bili že čisto gotovi, da dobe Reko in vso Dalmacijo s skoraj vsemi otoki in sicer na podlagi določenih zagotovil, ki so jih dobili od Amerikancev. To bi tudi pojasnjevalo dosedanje Wilsonovo postopanje. Italijansko odposlanstvo sprejema za Reko v načelu načrt vmesne države in je že predložilo protipredlog naslednje vsebine:

1. Reška država naj bi imela kar najmanjši obseg, s prebivalstvom, ki bi štelo stotisoč prebivalcev, med njimi 40.000 na Reki in v predmestjih brez Sušaka, in bi se omejevala na malo več kot oni pas, po katerem teče železnica, tako da bi Volosko ne bilo vključeno, temveč bi pripadalo italijanskemu kraljestvu, in to pomenja, da ves istrski polotok pripade pod vrhovno oblast Italije.

2. Statut nove države se ne poveri vladi oblasti, ki bi jo izvolilo ljudstvo, temveč direktoriju petih članov (dva italijana, en Rečan, en Jugoslovan in en Madžar), ki bi opravljal posle male države primerno italijanskim koristim, ker bi Italija imela v njem večino glasov.

3. Po petnajstih letih bi določilo ljudsko glasovanje, ali naj bi se nadaljevala ta vladavina, ali če se reška država priključi Italiji. Poskrbljeno pa je s primernimi ukrepi, da bi se na skupno ljudsko glasovanje o usodi mesta ne vplivalo v škodo Italije, ker se je predlagalo, da naj se ljudsko glasovanje vrši po občinskih okrožjih in da njegov izid odloči usodo vsakega takega okrožja posebej.

V petnajstih letih bi, četudi bi se italijanskemu političnemu delovanju ne posrečilo pridobiti za Italijo večine prebivalstva vseh okrožij, bi pač po ljudskem glasovanju pripadla Reka Italiji. „Secolov“ pariški dopisnik pravi, da se ne govori več o tem, da bi Italija diplomatski zastopala reško državo.

RIM, 31. Po zadnjih vesteh, ki so prispele nocoj v Rim, se more reško in jadransko vprašanje smatrati za rešeno. Manka le še soglašanje Jugoslovanov, ki se kažejo uporni, in soglašanje Wilsonovo, ki hoče ohraniti italijanski značaj mesta Reke. Upa se z gotovostjo, da pride do poravnave, tako da se bo v jutrišnji seji sveta četvorice mogel doseči kompromis. Prvi znaki v političnih krogih se kažejo v obžalovanju, da se ni mogla priklopiti Reka Italiji, in v nadi, da se bo v ne preveč oddaljenem času, najdalje pa v petnajstih letih potom ljudskega glasovanja končno vendar mogla združiti z materjo domovino. Žalost zaradi krivice, ki se je zgodila Reki, je globoka. Poroča se, da je Italija dobila znatne privolitve gospodarskega značaja, ki se objavijo svoječasno in zagotavljajo neko mirnost za bodočnost.

hodne in zahodne Pruske, ki so po večini poljski. Gdansko mora ostati na vsak način Nemčiji in tako tudi tje sme biti pretrgana zveza med vzhodno Poljsko in ostalo Nemčijo. Nemčija pa je pripravljena, da se proglasijo kot proste luke mesta Memel, Kraljevgrad in Gdansko in da se dajo v teh pristaniščih obširne pravice Poljakom. Glede Šlezvika se zahteva glasovanje v vseh občinah, kjer prebiva več nego 500 Dancev. Privoli se v razdejanje utrd na otoku Helgoland. Ne pristane se v odstop koloniji, ampak se zahteva mandat za upravljanje teh kolonij pod nadzorstvom zveze narodov. Ne prizna se zaveznikom pravice, da bi se smeli polastiti nemškega brodovja, ki je internirano v pristaniščih zaveznikov in protestira se proti prepovedi uporabe prekomorske podvodne žice, obvezuje se pa povrniti vso škodo, ki so jo storile nemške čete civilnemu prebivalstvu bodisi na kopnem, bodisi na morju ali z zračnim bombardiranjem. Za te škode v Belgiji, v severni Franciji, v Rumuniji in na Poljskem je Nemčija pripravljena plačati 100 milijard v zlatu.

Proti reviziji mirovne pogodbe.

Francosko časopisje zagovarja strastno stališče, da se mirovnih pogojev ne sme nikakor ublažiti. Tako piše med drugim „l'Action Française“: „Francija se pripravlja“ zavrniti brezpogojno sovražnikove protipredloge ne dovolivši mu časti, da bi se o njih še razpravljalo. Brockdorff dobi v najkrajši dobi negativen odgovor na vse točke njegovih protipredlogov. Tak je vsaj namen francoske vlade.“

Wilson se je pa izrazil o priliki spominjske slavnosti na vojaškem pokopališču v Suresnes-u: „Naša dolžnost je, zahtevati in obdržati taka jamstva, da ne bode več mogoče klicati matere Amerike, Anglije, Francije, Italije in Belgije ter vseh drugih trepih narodov k ponovnim žrtvam. To se lahko doseže in mora se doseči. Izvršilo se bode.“

Ta govor gotovo ne dokazuje kake naklonjenosti Wilsona, da se bi spremenili začrtani pogoji. „New York Herald“ meni vsled tega, da je zginilo za Nemčijo vsako upanje, da se bi odtegnila zaslužnemu kaznovanju za storjene zločine. Scheidemann in vsa njegova „kajzerska“ drhal, ki vlada v nemški republiki, bi morala biti danes prepričana o brezvspešnosti svojega protipredloga in svojih not, ki dežujejo na mirovno konferenco, dasi je že nepreklicno potekel rok za predložitev.

Kljubu temu niso vsi časopisi enakega naziranja. Tu pa tam se čuje glas, ki smatra umestnim, da se uvede v klavzulah še kako premembo. Takih misli je „Echo de Paris“, „Homme libre“ in pred vsem „Victoire“, ki trdi, da se mora ostati nespravljivi le v dveh točkah, to je v točnem plačilu vojnih škod in v popolni osvoboditvi nenemških ozemelj; v vsem ostalem se je lahko popustljivo. Svetuje dalje sprejem nemških ponudb glede sarske kotline in omejitev francoskih osvojevalnih načrtov na priklopitev čisto francoskega mesta Sarrelouis Franciji, povrnitev kolonij Togo in Kamerun Nemčiji in dovoliti da se priklopijo avstrijski Nemci Nemčiji, da se tako zravna zguba, ki jo utrpel Nemčija z odstopom Alzacije in Lorene, Šlezvika in Poljske. Tako svetuje Hervé. V obče prodira mnenje, da se morejo mirovni pogoji istinito ublažiti.

Tudi ni pričakovati, da se bi Francija resno branila sprejemu Nemčije v „Zvezo narodov“ ali revizije mirovnih pogojev glede Šlezije.

„Daily Mail“ meni celo, da se bi moglo popraviti celo ekonomične klavzule, ako bi bili nemški protipredlogi taki, da bi jih zavezniki zamogli vpoštevati.

Iz Ogerske.

Že en mesec sem pridigajo vsi listi razpad ogerske države. Porazi, vstaje in grozodejstva so bila po poročilih plačanih dopisovalcev na dnevnem redu. Dandanes se poterjuje le ena vest in ta je, da Bela Kun

zadržuje vnanje sovražnike in pridno organizira novo državo tudi na znotraj.

Češke, rumunske, srbske in druge armade so bile poražene in vržene globoko nazaj. Očividci, ki prihajajo iz Budimpešte, trdè da so pretirana vsa poročila. Bolševiki sicer rekvirirajo vse, kar je potrebno za obstoj prenovljene države, toda ne zadevajo na odpor pri ljudstvu.

Odpravljena so sicer ona zabavna shajališča, kjer so magnati in vojni dobičkarji nesramno zapravljali lahko zaslužene denarce. Kljub temu je vlada odredila, da se sme izplačevati kapitalistom za njih vsakdanje potrebe do 5000 kron mesečno, kar ni baš malo. Sicer pa živè popolnoma nemoteno in jih nihče ne nadleguje.

Le iz stanovanja so jih vrgli ponekod, kjer je bilo obilo prostorov, ki so služili le razkošnim namenom. Tako se je odpomoglo velikemu delu budimpeštanskega prebivalstva, ki se je moralo stiskati po zaduhlih prostorih in ozkih ulicah.

Tudi za otroke se je poskrbelo. Vsa kopališča v vilah in vrtovi morajo biti gotove ure na dan na razpolago budimpeštanskim otrokom.

Najboljši znak, da vlada v Budimpešti blagostanje, je okoliščina, da so ženitve na dnevnem redu. V kratkem času komunistične vlade se je sklenilo 10.000 porok. Vsak nov zakonski par dobi malo opremljeno stanovanje.

Ako je vse to res, kar pripovedujejo očividci, ki so se vrnili te dni v Trst, potem bode za entento Ogerska trda kost.

Trst in Čehoslovaške.

Iz zenesljivega hira se poroča, da je vlada čehoslovaške republike odredila uvoz svojega blaga preko Hamburga ne le radi znatne razlike v prevoznih cenah, ampak tudi radi številnih uradnih sitnosti, ki so spojene s prevozom čez Trst. Konečno se še dostavlja, da so tudi prometna sredstva čez Trst preveč pomanjkljiva.

Vsled še veljavnih pogodb pride še preko Trsta za Čehoslovaško 11 tisoč ton moke, 1000 ton steriliziranega mleka in 27.000 bal bombaža.

Jugoslovanska ofenziva na Koroškem.

Iz Celovca poročajo: 30 t. m. Ob 7. uri zvečer je sovražnik v odseku Lawawende ponovil svoj napad in potisnil naše čete na črto Lamprechtsberg, Ettendorf, Sv. Margerita, Kasparstell, Sv. Pavel. Razun na tej točki je naša fronta ob Dravi nespremenjena do Marienberga in odtod do gorskih pozicij.

Pohod na Petrograd.

Po zadnjih poročilih, ki so došla v London, so se približale finske in estonske čete na daljavo 20 milj Petrogradu. Pred Petrogradom se pripravlja velika bitka med bolševiškiimi in protibolševiškiimi četami, kajti Trocky jo zbral v odseku Gačina-Carskoje selo znatne moči. Med tem so dosegli vspehe oddelki, ki so podprti od angleškega brodovja, prekoračili Pskov in se bližajo železniški progi Dvinsk-Petrograd.

TEDENSKI KOLEDAR

- 4. Junija Sreda, Frančišek Kar., Kvirin.
- 5. „ Četrtek, Bonifacij, Valerija.
- 6. „ Petek, Norbert, Bertrand.
- 7. „ Sobota, Robert, Bogomil.
- 8. „ Nedelja, Binkosti, Pr. Sv. Duha.
- 9. „ Ponedeljek, Binkost. pond. Prim.
- 10. „ Torek, Marjeta, Mavrin.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

100 lir nagrade onemu, kateri najde psa male postave, črne, kratke dlake z male belo progno na prsih, z dolgim virijajočim repom, dolgimi ušesi; sliši na ime „Vifi“. Najditelj naj izroči psa v hiši ulica Corso V. E. III. N. 71.

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem
Sprejema tudi izdelovanje fotografičnih slik, klišejev in druga slična dela.

ZOBOZDRAVNIK

ROBERT BERKA
GORICA, ULICA DANTE št. 4
Mnogo let asistent pri Dr. PIKL
Zobozdravniški atelje
Posluje od 8. do 12. dopoldne
in od 2. do 6. popoldne

Vsakovrstno MILO

in vsako množino na debelo se prodaja od 3 lir naprej za ducat v
Zalogi G. PRIMAS
Gorica, Ulica Teatro 18

KARL POSSELT

mehanikar, kovač in ključavničar
izvrši vsa kovaška in mehanična dela, popravlja vsakovrstne stroje za poljedelstvo, stiskalnice, motorje, pumpe itd.
Gorica, via Stretta št. 4.

 <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; margin: 0;">Bratje CLAIN</p>	<p>BOGATO ZALOŽENO : Z VSAKOVRSNIM : : MANUFAKTURNIM : BLAGOM ZA GOSPE : : IN GOSPODE : : PRODAJA SE VSE PO KONKURENČNI CENI PRIPOROČA SE ZA : : OBILEN OBISK : :</p>	 <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; margin: 0;">: V Vidmu : Via Paolo Canciani št. 5 SO OTVORILI TRGOVINO</p>
--	---	--

! BAZAR !

Na Verdijem tekališču
Corso Giuseppe Verdi 13

■ ■ ■

Se nahaja bogata zaloga galanterij, papirja, dišav, toaletnega mila, steklenin, glinastih posod in posebno pogata izbira razglednic in časnikov.

■ ■ ■

Prodaja se vse na drobno
in na debelo.

■ ■ ■

S cenami ne more nihče
konkurirati.

Leopold Zakraisek

**ZOBOZDRAVNIK
ADOLF KOLL**

je zopet otvoril svoj atelje na
Korsu Viktor Emanuel št. 11

Ima bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, kakor tudi oblek za moške in otroke.

Posebnost so moške obleke lastnega izdelovanja.

Svršniki za moške v angleškem blagu.

Velika izbira moškega blaga angleške produkcije.

Oskar Pascul & Co

v Gorici

via Rastello št. 10

Izdelujejo se tudi obleke na mero po životu.

Vsak dan dohaja zalogi novo blago iz najboljših tovarnen.

Cene so take, da ne more z njimi nihče konkurirati.

Prodaja se na debelo in na drobno.

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

ZMERNE CENE

Pozor za birmance

Velika zaloga vsakovrstnih ur,
veržic in zlatenin

Najnižje cene

Ulica
Rastello
št. 8.

Sigon Josip - Gorica

Ulica
Rastello
št. 8.